

Іде весна
іде весна полями і лугами,
І п'янким щемом повниться земля,
Вже в небі журавлиними ключами
Вертають наші птахи звіддаля.

І марево погожим раннім ранком
Встає над чорним зябом вдалині,
Й пшениць краса, овіяна серпанком,
Зорить смарагдом в полі день при дні.

Іде дівчина з русою косою,
У руках грація, у погляді - весна,
Вона землі зчарована красою,
Вона й сама, як та весна-красна.

Співають-грають волошкові очі,
Й рум'янець квітне на її щоках,
Пружна хода і стан її дівочий,
І пролісків букетик у руках.

А я стою й дивлюсь на цю природу,
Й хвалю Творця з висот своїх років,
За радість ту, що дав своєму народу,
Стрічати весен цвіт споконвіків.